

HUSTOURNÁL

December 2018

10 årgang nr. 21

Udkommer når vi orker det

ARKTRYKKERE PÅ KURSUS
(læs side 6-7)

BABYBOOM PÅ ALLER TRYK
(læs side 12-13)

FÆLLESKLUBBEN 85 ÅR
(læs side 4-5)

**FÆLLESKLUBBENS
SKOVTUR** (læs side 10-11)

Har vi fod på arbejdstøjet?

gamle pointssystem. Firmaet må give os det arbejdstøj og de sko af den kvalitet, som den enkelte har brug for. Sko og såler kan ikke løse alles problemer, men målet må være at vi minimerer nedslidning af fødderne.

Fællesklubbens bestyrelse 10.12.18

Vi går og står meget på Aller Tryk. Det er der ikke noget nyt i. Det nye er at epoxygulve, som skal kunne bære tunge maskiner, er hårdere end tidligere tiders asfalt eller parketgulve.

En rundspørge blandt kollegerne viser at 51 ud af 80 adspurgte er generet af smerter i fødderne i form af hælspe, nedsunken svang etc. Problemer med at gå og stå på et for hårdt underlag, kan forplante sig til knæ, hofter og ryg. Heldigvis er der efterhånden udviklet sik-

kerhedssko med stødabsorberende såler. 14 kolleger melder at de ny slags sko rent faktisk har hjulpet. De er bare dyre. Så dyre at hvis man har behov for disse sko, har man ikke point nok til også at købe arbejdstøj. Mange af os arbejder hver dag med trykfarve, væsker, olie og støv. Det er ikke sundt for huden at gå rundt i det samme arbejdstøj i længere tid. At den enkelte medarbejder skal vælge mellem gode sko eller tilstrækkeligt med tøj til at skifte med, er ikke okay. Tiden er løbet fra det

Personaleblad udgivet af Fællesklubben Aller Tryk
Redaktionen består af
Martin Christiansen, Flemming Krath Jensen, Aydin Amani og Benedicte Toftegård (ansv.)
Tryk: Trundholm Tryk
Indlæg sendes til:
taastrup@faellesklubben.com

Første faglige klub på Aller dannes i 1918

Da vi afholdt fødselsdagsarrangement for Fællesklubben den 4-5 oktober fejrede vi faktisk to fødselsdage – en 85års og en 100års fødselsdag. Den første faglige klub på Aller blev oprettet i 1918. Det var en typografisk klub med både trykkere, sættere og trykkeriarbejdere som kaldte sig "Klubben Journalen".

Fællesklubben blev først stiftet i 1933 og det var ikke uden sværds- slag. Når man kigger lidt i de gamle referat-protokoller, kan man læse sig frem til, at der var mange uenigheder. Mange af dem partipolitiske men også omkring faggrænser. "Klubben Journalen" har i flere omgange forslag til debat om, at man skal melde sig ud af Fællesklubben. I 1947 er begrundelsen f.eks. at Fællesklubben står for ulovlige strejker, forhøjelse af sygekassekontingent og at "Marketenderiet er lavet til slyngelstue." Forslaget om udmeldelse bliver dog altid stemt ned med stort flertal,

og efterhånden finder Fællesklubben en mindre partipolitisk og mere folkelig balance i sit faglige arbejde.

Måske vil det undre nogen, men fremmødet og inddragelsen af de ansatte er procentuelt langt højere i dag end det var i 30'erne og 40'erne.

Læs mere om Fællesklubbens fødselsdag på side 4 og 5.

BT

Jimmi Marquardt: Drengene og deres sport ...

Min mor og min morfar var bogbindere. Min morfar havde sit eget lille sted "Charles Pedersen bogbinderi" i Valby og min mor overtog det efter ham. Det var håndarbejde på den gammeldags maner og vi lavede kasser og mapper af alle mulige slags.

Født til bogbinderfaget

Da jeg var dreng, tjente jeg lom-mepenge ved at sidde derhjemme og sætter splitter i mapper. Når jeg var syg, kom jeg med på arbejde og lå og sov i papirburene.

Jeg kom selv i lære efter at jeg havde været på efterskole. Det lå lige for! Mit lærested hed Ritas bogbind og det lå i Valby på Retortvej hvor der også lå mange andre små grafiske virksomheder. Der var en 4-5 svende og de var stang stive til frokost, så om eftermiddagen måtte jeg lære mig selv op. Jeg skar og kørte samlehefter.

Da jeg blev udlært, kunne jeg ikke få den løn jeg ville have, og så fandt jeg et andet sted. Jeg har arbejdet i flere bogbinderier bl.a. hos Bording.

Omkring år 2000 søgte jeg væk fra faget i en periode. Jeg samlede dele til vindmøller hos det der senere blev til Siemens. Jeg var hos noget der hed Rias. Her skar jeg plastik/glas til. Blandet andet til det store "Nord-søakvarie". Men så blev jeg træt af det og søgte tilbage.

Jeg arbejdede nogle år hos Knutzon, men efter en periode blev det overtag-

et af firmaet Laser Print og alt det vi arbejdede med, blev digitalt. Meget af det virkede som dårlig kvalitet. Direktøren for Laser Print var typen der vender ryggen til dig, mens du taler med ham og han gider ikke sine medarbejdere "fordi de alligevel er væk efter 5 år".

Ny skæremaskine ønskes!

Så kom jeg herud. Falsmaskinen blev solgt 14 dage efter at jeg startede ... der var heller ikke nogen tilbage som kunne køre den. Hidtil har jeg kørt fast daghold af hensyn til mine børn, men nu er de så store at det er gået gnidningsfrit med at arbejde

Jimmi har selv spillet dart på topplan. Med sønnerne har han trænet fodbold og bueskydning

afterhold. Hvis jeg skal sige noget, så trænger vi alvorligt til en ny skæremaskine. Den er gammel og slidt og så burde vi købe en Polar-maskine. Det er det eneste der dur!

Jeg har tre drenge og har altid brugt meget tid på at involvere mig i deres sport. Da den ældste var mindre var jeg fodboldtræner. Nu træner jeg bueskydning med den mindste, der er 16 år. Knægten midt imellem er vores "Kloge-Åge" der har gået i HTX-gymnasiet og vil være bygningskonstruktør. Selv har jeg dyrket dart på højeste plan. Jeg har været med i 1. division 2 gange med 8 års mellemrum. Det er nu lagt på hylden. (Men deltagerne på Lo-skolen fik en klar fornemmelse ...) Jeg har haft den samme kæreste hele vejen igennem. Vi blev gift på vores 17 års dag. Den 9. 11 2013 kl. 15. Vi holder gisten ved lige med rejser til Grand Canaria eller forlængede week-ender i diverse storbyer.

Torsdag og fredag den afholdt Fællesklubben

Der var morgenmad til dagholdet, is til aftenholdet, pølser til natholdet og pizza til weekendholdet. For nat-1 holdet blev der dog startet i smug tirsdag nat med lidt ostebord. Der var lotteri med gevinster på alle "lige lodder" ... da vi er imod ulighed. Og der var en quiz med udfordrende faglige og fagpolitiske spørgsmål. Peter Højland fra CTP vandt 1. præmien på 1000 kr. Fredrik Sellmann, Mikkel Mynster (trykkeriet) og Henning Petersson fra bogbinderiet vandt 2. præmien på 500 kr.

"Jeg synes, at det var rigtig godt tænkt med forskellige små arrangementer henover flere døgn, så alle kolleger kunne være med når der foregik noget..."

Gerda Cadovius CTP

"Dejligt at fællesklubben markerer dagen så flot!"

Allan Andersen bogbinderiet

4-5. oktober sin 85års fødselsdag

"Jeg oplevede at aktiviteterne nåede ud til næsten alle kolleger. Quizzen var nok lidt for svær, men det var nok fordi vi ikke bare kunne google svarene som vi plejer, men var nødt til at tænke os om ... ha!"

Jesper Hansen bogbinderiet

MERE OM FÆLLESKLUBBENS HISTORIE ...

Vi ved at Fællesklubben blev oprettet i 1933, men vi kender ikke den nøjagtige dato for den stiftende generalforsamling. Grunden er, at Allers trykkeri blev bombet i 1945 af Schalburgkorpset som gengældelse for en frihedskæmperaktion mod en radiofabrik, der fremstillede udstyr til tyskerne. Fællesklubbens første protokoller og papirer gik til i ilden.

Heldigvis er det sådan at sekretæren fra "Klubben journalen" må have opbevaret protokollerne hjemme på bopælen (?) for dem har vi stadig. Det kan være lidt svært at læse den stejle skråskrift, men med lidt tålmodighed går det. Det er kemigrafen Valdemar Bernhard fra Lito-grafforbundet, der tager initiativ til, at

der skal dannes en fællesklub. Og det er også ham der bliver valgt til den første formand. En kemigraf lavede billedklicheer i syrebade ... datidens billedbehandler.

I et referat fra 20. marts 1933 beslutter den typografiske klub efter en del debat, at de gerne vil være med i projektet omkring en Fællesklub. 29.7 1933 holdes møde i "Korups have" og her omtales Fællesklubben ikke. Man beslutter her at give 1500 kr. til "de tyske flygtninge". Hitler var kommet til magten i Tyskland samme år! 1500 kr. må have været et ret stort beløb dengang.

I et referat fra 29.10 1933 kan vi læse, at typografernes "Klubben Journalen" har møde hvor forretningsføreren fra fagforeningen er gæst. Han advarer

mod den nystiftede fællesklub idet "den er kommunistisk indstiftet" og det vil han ikke betale til. Bestyrelsen svarer ham, at det behøver han heller ikke, da Fællesklubben kun optager folk der arbejder på fabrikken.

Så datoen? Et eller andet sted mellem marts og oktober ...

Vi ved ikke hvad lønnen var i 1933, men maskinsætterne på Aller havde i 1937 en ugeløn på 95 kr. Mindstelønnen udgjorde 76 kr.

Noget af det særlige som Fællesklubben opnåede i de første år var bedre sygelønsordninger og længere ferie end andre grupper havde på arbejdsmarkedet.

Når man forhandlede, var det direkte med Claes Aller.

Der er kommet ny maskine i arkhallen. Hvis nogen har bemærket at der bliver spillet noget musik derinde som ikke ligner Hartvigs normale jazzede musiksmag, så er det fordi maskinen er japansk produceret. Hver gang den foretager en procedure, starter eller stopper afspiller den temaet fra Indiana Jones... ?! Vi har spurgt Michael Møller og Lars Hartvig om hvordan det går.

Hvad er det bedste ved at få en ny maskine?

Hartvig: Glæden ved nyt legetøj, helt klart. Og at der sker noget nyt i ens hverdag.

Møller: Ja, og at man føler man er kommet med på den nye, er blevet digital!

Hartvig: Maskinen er langt mere stabil end den gamle, som vi til sidst slet ikke kunne stole på. Hjælpefunktionerne gør det nemmere at være trykker, f.eks. fordi

der nu er fuldautomatisk farvepåfyldning, men samtidig at det ret kompliceret at lære alle computerfunktionerne.

Møller: Og så er det en forbedring, at der ikke lugter så slemt. Dels fordi vi har fået en bedre lak type og fordi udsugningen er langt bedre.

Larm og stress

Oplever I også negative ting?

Hartvig: Man skal være på hele tiden. Så meget at der ikke er tid til at trække vejret. Jeg sidder ikke ned overhovedet og er meget, meget træt når jeg kommer hjem. Jeg har tabt mig og har måttet droppe deltagelse i et løb, fordi jeg er udkørt.

Møller: Maskinen er alt for følsom – især hvad angår farve og vandbalancen. Det er jeg ikke tilfreds med. Og så larmer den utrolig meget. Vi skal gå med høreværn på hele dagen. Så slipper vi også for at høre Indiana Jones 38 gange om dagen!

Stor ros til Paristuren!

Hvordan oplevede I kurset og turen til Paris?

Hartvig: Stor ros til trykteknikeren fra Komori. Undervisningen var på engelsk, men vi fik hjælp af en dansker fra Piculell, hvis der var noget, der lige gik henover hovedet.

Møller: Ja, vi blev godt rustet, vi lærte noget og underviserne var gode. Jeg tror det var et held at vi kom til Frankrig og ikke til Holland. Her var der kun en maskine og vi var kun os. Det var koncentreret. Og det var også godt ude i byen. Der manglede ikke noget.

Hartvig: Ja Paris er en fed by, og det var dejligt at Møller, Morten og jeg fik lov til at være os selv om aftenen. En rigtig god tur.

Kære ledelse: Hav tillid til os!

Hvad kunne blive bedre – fremtiden?

Møller: Det har været stressende. Jeg håber på at det bliver mere

roligt, når vi får mere rutine. Vi savner mulighed for at nå at spise en mad/drikke noget. Vi har ikke tid til at sidde ned overhovedet i løbet af dagen. Og så vil jeg håbe på at vi kan gøre noget for at begrænse larmen.

Hartvig: Jeg håber at firmaet vil tage vedligeholdelsesprocedurerne alvorligt. At der ikke bliver sprunget over med smøring at valserne f.eks. skal vaskes af i minus-kalk, væske og sæbe hver 3. uge. Ellers vil vi blive ved med at have problemer med at styre farven, og skal være over den hele tiden. Jeg vil gerne efterlyse at ledelsen stoler lidt mere på os. At vi faktisk gør alt hvad vi kan for at få det til at fungere, men at vi er nødt til at have en form for pause i dagens løb.

BT.

Besøg fra Kroatien

Mandag den 3. september havde Fællesklubben internationalt besøg. Nordisk Grafisk Union holdt konference med repræsentanter fra det Grafiske forbund i Kroatien og i den anledning ville de gerne se en større arbejdsplads med grafisk produktion. De fik først en kort orientering om Aller Tryk af Jesper Jungersen. Derefter blev de vist rundt. De var især optaget af hvor få mennesker der er ansat og hvor moderne teknologien er. Især at meget manuelt arbejde i bogbinderiet er blevet automatiseret. I Kroatien er det dårligt lønnet og fysisk hårdt at være bogbinder og derfor er det mest et arbejde for kvinder. Trykkerne i Kroatien kæmper til gengæld med mange 12 timers vagter i træk. Også

flere end EU tillader, men arbejdsgiverne presser trykkerne. Branchen er derfor præget af stort gennemtræk og meget sygefravær.

Formanden for den kroatiske fagforening Darija Hanzalek (i grå-sort-stribet trøje) var meget begejstret for interiøret på Fællesklubbens kontor og for vores plan for 5-holdsskift, som han ville tage med hjem til inspiration.

Ud over kroaterne deltog Simon Tøgern fra HK og Niels Killi (i lys skjorte). Norske kolleger vil genkende ham som tidligere fællestillidsmand i norsk Aller Tryk. (BT)

Kurt har fået eget autoværksted

Kurt Nielsen har arbejdet fast her på Aller Tryk (oprulleren bl.a.) de sidste 13 år, men i et godt stykke tid har han været træt af natarbejde og de skiftende arbejdstider. Da han i marts 2016 fik tilbuddet om at købe et værksted i Bjæverskov, slog han derfor til. De sidste to år har han løbende sat værkstedet i stand, og er nu næsten klar til at tage imod kunderne.

Kurt er glad for at han tog springet, og syntes det er dejligt at han nu selv kan bestemme sin egen arbejdstid, som er fra klokken 11.30 til 14.00. (MC)

Trykrotation i fryseboks

I sommerens løb blev Rota 15 udsat for en særlig grundig rengøring. Det eksterne firma brugte en teknik med at fryse trykfarven, så den nemt kan renses af. Men så var det altså, at deres kompressor stod af... Opruller Kurt Nielsen hentede noget værktøj og spurgte om han måtte kigge på den og lidt efter havde han ordnet problemet, så firmaet kunne komme videre i programmet. (MC)

Farvel til den gamle arkmaskine.

Gammel og slidt, men efter sigende den arkmaskine der har leveret det højeste antal tryk i Danmark. Det gik stærkt, da de først kom i gang med at fjerne trykværker. Foto taget 27. august.

"Søren er arbejdsmiljørepræsentant"

hedder en lille film produceret af HK/3F. Søren er såmænd vores egen Søren Kristoffersen (ham med løbehjulet). Historien handler om hvordan Aller Tryk har håndteret en konkret arbejdsskadesag. Det var Thomas Jensen der kom til skade med sin hånd i samlehefteren og fik et længere sygeforløb. Thomas kom tilbage på halv tid og fik hjælp fra både kolleger og ledelse til at genindtræde i sin gamle funktion med de hensyn, der skulle til. På en stor arbejdsmiljøkonference torsdag den 1. november blev filmen vist som et eksempel til efterfølgelse.

Du kan se filmen på: https://www.youtube.com/watch?v=MXo7g0q_JYU&feature=youtu.be

Kunstklubben afholdt sin årlige generalforsamling søndag den 14. oktober på kunstmuseet Arken. Den forløb fint med brunch og lodtrækning om årets kunstværker. Afslutning med omvisning på Arkens fine udstilling om Van Gogh. Den aktuelle udstiller i vores kantine, Nicole Gadiel, har blandt andet hængt 12 bearbejdede fotografier op. De er fotograferet rundt omkring i vores egen virksomhed. Jeg skal måske lige erindre om, at numrene på billederne bl.a. er sat for at I meget gerne må afgive stemme på hvilken eller hvilket billede vi evt. skal købe. Læg sedlen i den røde postkasse ved vinduet. Venlig hilsen Karsten Bierings.

FÆLLESKLUBB

Af Lars Borelli

Skovturen i år fandt sin første udfordring i Ledreborg i Ejby ved Roskilde i Temaet Fly High. Dog skulle vi lige samles på Allers parkeringsplads, hvor vi mødtes i højt humør med små forsyninger.

Det viste sig hurtigt, at mange ville helst nyde hinandens selskab i det gode vejr på bænke efter bueskydning, hvor mange skulle have spist sigtebrød inden... :)

12 mænd og nogle få brave kvinder tog kampen op mod højderne.

Der blev ikke sparet på opmuntrende indslag på linerne og de vanvittigt utilregnelige brædder og ruller, som ikke havde tænkt sig at samarbejde.

Peter fra Ctp må nævnes, da han som den eneste gennemførte samtlige baner.

De sidste viste sig at være udelukkende glidebaner i tophængt linehjul!

Efter at de lækre sandwich var

ENS SKOVTUR

indtaget med diverse/deværste drikkevarer drog vi med bussen til København, hvor vi skulle på Ice bar og det var ikke uden forrykket tidsplan.

Når vi nu alligevel skulle vente i baren med "fri" bar, var det nu pudsigt at vores mellemleder gruppe havde valgt samme sted ... dog med andet koncept.

Da vi endelig blev tilladt adgang til baren iført overlevelsesdragter, var mange begejstrede over de fantastiske skulpturer og isblokke formet som borde og stole

og stemningen var stadig høj.

Sidste stop af den planlagte tur var Færgetroen i Tivoli, hvor der var valgt mellem fisk eller steak med dertilhørende drikkevarer, som blev indtaget efter bedste evne.

Sidste runde bør ikke nævnes men ... temaet kunne godt hedde "Forsvind fra hinanden" eller "Hvor blev de andre af?"

Stort forarbejde blev nydt af Ulrik Lund som hovedansvarlig og hans håndlanger Borelli.

BABY-BOOM

alarm på fabrikken

Det er efterhånden nogle år siden der er kommet børn til, blandt kollegaerne på Aller Tryk. Derfor er det nærmest helt unikt at der er faldet 6 børn af på samme år. Mikkell og Lasse har fået tvillinger, mens Asbjørn og Martin måtte "nøjes" med en hver. Husjournalen har taget fat i de nybagte fædre, til en snak om forløbet.

Af Martin fra trykkeriet

Charlotte og jeg havde snakket om at vi gerne ville være forældre, og nu hvor vi var blevet husejere og fået pladsen til det, var det jo åbenlyst at nu skulle det være. Graviditeten gik næsten smertefrit, indtil Charlotte fik konstateret svangerskabsforgiftning. Derefter blev der holdt ekstra godt øje med både Sebastian og Charlotte, og den stod på en del ekstra scanninger.

Der var planlagt igangsættelse mandag den 28 maj, så lørdagen inden skulle jeg lige have den sidste bytur med, inden det hele gik løs. Jeg var ude med frokostklubben sammenholdet til den årlige sommerfest, da Charlotte om aftenen skrev til mig at hun var blevet utilpas, så jeg valgte at tage hjem til hende.

I løbet af natten fik Charlotte det værre, og først på natten valgte vi at køre på Roskilde sygehus. Sebastian kom til verden ved akut kejsersnit søndag den 27. og alt var heldigvis som det skulle være. Efterfølgende lå vi indlagt en uge på hospitalet da Charlotte havde alt for højt blodtryk.

Vi elsker vores lille dreng, og kan allerede nu slet ikke forestille os et liv uden ham. Vi glæder os til at se ham vokse op, og se hvad for en type han bliver, og hvilke interesser han får.

Han styrer os allerede som sine egne små marionetdukke, og ved nok hvordan han skal få sin vilje. Man kan nu godt mærke at det er et helt andet liv man har fået efter Sebastian er kommet ind i billedet.

Før havde man masser af tid til diverse ting, men med en baby i huset skal man være heldig hvis man når halvdelen af det planlagte for han stjæler bare alt ens tid. I forvejen kan det være hårdt med de skiftende arbejdstider, og det hjælper bestemt ikke når man tilføjer en grædende baby og søvnløse nætter.

Der har været mange dage hvor man har været helt rundtosset og koncentrationen slet ikke har været i top når man har mødt ind på job pga. af træthed osv. Der er nogle gange jeg har tænkt at det nærmest er et mirakel at jeg er kommet til og fra arbejde i et stykke.

Det hele er dog det værd, når man kommer hjem til sin familie, og Sebastian smiler over hele femøren når man træder ind ad døren.

Af Mikkell fra Servicegruppen

Min kone og jeg havde gået med tanker om og skulle have et barn mere. Jeg sagde at jeg i hvert fald bare gerne ville vente til, vi havde fået bygget til vores hus, som vi gik og ventede på skulle starte med og gå i gang. Det skulle efter planen være færdigt til julen 2017. I januar 2018 fortæller min kone så, at hun er gravid. Det var superfedt og vi glædede os begge to meget til at finde ud om vi så fik os en pige, som vi begge to gerne ville have, da vi har to drenge i forvejen. I marts måned skal vi til nakkefoldsscanning. Jeg siger som det første, da vi kommer ind til undersøgelsen, ja så vil vi gerne her fra snart bare have bekræftet at alt er godt og at der bare er et barn. Da jordemoderen sætter scanneren på maven af min kone, kan jeg med det samme se, at der er noget galt oppe på skærmen og hun siger os straks, ja der er så to babyer derinde. Jeg kigger stift på skærmen og siger ikke en lyd. Er du ok derovre? spørger hun mig. Nej det er jeg fandeme ikke, svarer jeg. De siger samtidig at det er enæggede tvillinger, så kønnene er det samme, men kan ikke sige hvilket så tidligt. Tiden går og vi begynder os og vænne os til tanken om fire børn. Får senere at vide, at det er to piger som vi får ud og det gør os glade, tanken om fire drenge er måske også lidt af en mundfuld. Vi får gjort hjemmet klar og må ud og finde os en 7 personers bil og diverse udstyr til tvillinger ... farvel til Mikkells motorcykel! D 27/8-18 til et planlagt

kejsersnit kommer vores piger til verden, en underlig oplevelse med kejsersnit, men alt forløber rigtig godt. Nu kører hverdagen bare derudad, men er selvfølgelig hårdt også med 3 holds skift og lidt barsel til faren. Man lærer at flytte sin grænse for, hvad man syntes der er hårdt med børn. Da vi fik vores første barn, syntes vi det var hårdt. I dag kan vi stå og sige, gud hvor var det nemt dengang, og hvor havde vi dog meget tid og overskud. Et barn tager noget tid fra en, fire børn fire gange så meget tid. Det er svært og nå rundt til dem alle på en almindelig dag, men vi gør hvad vi kan for at vores børn har det godt og bliver fyldt op med vores kærlighed som vi kan give dem. Vi ser fremad og glæder os over vores fremtid og vores store familie.

Af Lasse fra trykkeriet

Den 11/7 2018 kl.17:30 Så står man der! Eller rettere ligger man der. For tæppet er for alvor revet væk under de ellers så solidt plantet og selvsikre Nike sneakers, man har købt i en trendy skobutik i det fede ende af Vesterbro.

Whoosh....!

Så står man med, ikke bare et liv men to liv i favnen. Og pludselig bliver verden lidt mere virkelig. Altså mere virkelig end at sidde på Gammelstrand med fødderne ud over bolværket og drikke Po-

merol og diskutere om man skal tage på vinterferie til Colorado eller køre på motorcykel gennem Georgien.

Det ligesom om ting bliver visket lidt ud. Og noget andet bliver klart og tydeligt. Bøjet i neon tydeligt!

Min tid er ikke min egen mere.

De to jokere du vidste var i livets kortspil, er endelig kommet på bordet. Og de rydder hele lortet.

Med et er man slået hjem. Og hjemmet er heller ikke det samme som før. Hjem er ikke noget med fødderne oppe og en god film når det passer én. Eller om man skal flytte Rhododendronen i bedet til højre over til de andre til venstre, eller skal jeg lave en lille forret til aftensmaden (det er jo weekend). Tiden er ikke vores, hjemmet skal deles med to små fantastisk dejlige små mennesker, der sørger for man aldrig føler sig helt alene. Men sådan skal det være. Lige så hårdt man har det og ville ønske man kunne ta' flugten ud i byen en lørdag aften. Hvis man ellers orker det. Og bander det hele langt væk. Ja så forsvinder det helt naturligt, når man trækker gardinerne fra om morgenen efter en drøj nat. Og der bare ligger to små trolde og smiler til en, fra øre til øre. Så er man solgt! Ladet op og klar til endnu et kapitel i vores nye liv.

Og en hilsen fra Asbjørn Servicegruppen

(Af Martin Christiansen)

Asbjørn fik for nyligt sit 4. barn i form af en dreng ved navn Konrad. Konrad kom til verdenen d.12. juli 2018. Asbjørn havde heldigvis fri i den uge, hvor hans kæreste meldte sig klar til at føde. Derudover havde han i tiden efter fødslen også noget barsel og ferie så de første seks uger af Konrads liv gik Asbjørn hjemme.

D.12. juli ankom Dorte og Asbjørn til Hillerød Hospital kl. ca 8 om morgenen og godt og vel 24timer senere fødte Dorte. Det var midt under Vm slutrunden i fodbold så de fordrev tiden med fodbold i tv på hospitalet imens Dorte lå i ve-drop. Selvom Asbjørn er en garvet fyr hvad angår børn, syntes han stadig, det er hårdt med en nyfødt. Babyer er ikke noget, man rigtig kan træne sig op til, for der er ikke et barn der er ens og børn har jo forskellige behov. Asbjørn overvejer at tage ekstra barsel for at tilbringe så meget tid som muligt med sin søn. Lige pt bor Asbjørn og hans kæreste Dorte hver for sig, men har planer om at flytte sammen i fremtiden.

Kurt Elmholt Eriksen går på pension: Og det er ikke "helt forkert"

Af Jesper Frølich

På denne.... Glædens dag... GLÆDE Æ Æ Æ Æ Æ DENS dag, som vi er mange der har set frem til. Måske lige med undtagelse af din kone Linda. En dag som er helt specielt for dig selv.... Blensboe, smedene, afløserne på din maskine, undertegnede og sikkert mange andre i den grafiske branche. Dagen er slutningen på et langt arbejdsliv med skiftehold, maskinstøj, snavs, umulige ledere og i dit tilfælde mange uduelige kolleger. Men dagen er også begyndelsen på en, forhåbentligt lang pensionisttilværelse med faste spisetider, måske en masse håndbold i tv og med børnebørnene, EN chef og i dit tilfælde mange uduelige... Ja. Jeg er sikker på at du nok skal finde nogle du finder uduelige! Du kan være svær at være kollega til og dermed også svær at skrive tale til. Og da jeg ikke kender så meget til fortiden før Aller udover at du og Junger sammen har forsøgt at lukket et firma eller to, så vil jeg for nemheds skyld, undlade at kommentere det store fra dengang. Du er en af få trykkere i DK, som er blevet headhuntet af en virksomhed. Da du blev ansat, kom vi hurtigt på hold sammen, hvilket du hurtigt også blev utilfreds med

og har været det lige siden. Jeg tror som sådan ikke det skyldes min person, som det skyldes det faktum at medmindre man har 20 års erfaring på samme maskine, så vil man i dine øjne bare gøre *det helt forkert*, som du ynder at sige. Det er sådan at hører man Kurt sige "*det er helt forkert*" så træd lige et skridt tilbage og pas på dig selv. Du er en dygtig trykker og for en ark trykker som mig, var det godt at få noget fagligt kunnen og teknisk information, specielt i og omkring fals og overbygning, men hvis jeg så ikke brugte denne til læring, så er det bare "*helt forkert*." Vi fortsatte på hold sammen i nogle år, og dine specialer er fugtevand, løb i højt tempo og hvad fanden planlægningen nu har gang i, for det er da "*helt forkert*."

Kursus og GPS

Udover at køre Rota91 sammen var vi også på kursus sammen i LAP værdier på teknisk skole og i den anledning skulle vi på virksomhedsbesøg herude en af dagene. Planen var, at vi kørte til Aller Tryk i din bil, du skulle bare lige guides igennem det værste af København. Så til venstre ud af byen mod Bispeengbuen og nogle få hundrede meter derudaf siger du pludselig: "*NU ved jeg hvor vi er... jeg kan genkende det!*"

Efter Bispeengbuen ville jeg gerne have været til venstre, men du kunne genkende alt omkring dig og fortalte mig at vi bare kørte ligeud og tog motorvejen mod Hillerød, indtil vi nåede afkørslen mod Rødby.

Nå men mod Hillerød det gik, og da du så afkørslen til Hareskoven måtte du også erkende, at det var gået lidt for hurtigt, så vi vendte bilen og fandt til sidst den rigtige vej.

3- 4 uger efter kom du hen til mig og viste mig en GPS til bilen. Den kunne både vise vej, sige noget, lyse og så var det kvalitet for pengene som du sagde.

Jeg ved intet om GPS'er da jeg ikke ønsker at købe noget der er dyrere end min egen bil, men jeg syntes det lød som en glimrende ide, da jeg ikke mener at din stærke side ligger i at finde vej, så jeg syntes det var godt og fornuftigt

Klub "Den røde knap" m.fl.

af dig at investere i sådan en til dig selv og din bil.

Du skulede af mig, som om jeg var en kæmpe idiot og fortalte mig at den GPS ikke var til dig, men til Linda da hun havde fødselsdag om få uger.

Men min opfattelse er, at du og Peter Grahm havde nogle gode år på R10, som var kommet til i mellemtiden og I blev hurtige enige om, hvad alle vi andre måtte og ikke måtte.

For nogle år siden blev Michael Satans ansat og du var meget imponeret over Satans engagement og kastede dig ud i en kontinuerlig salgstale for at få ham som makker.

Han var altid pålidelig, mødesikker, meget engageret. Javel Sherlock. Og da vi så lavede hold til R15 sendte kabalen dig og Satans på hold sammen og I har så kørt sammen de sidste par års tid. Eller delvist for I har begge haft flere afløsere på holdet, end været på hold sammen.

Du var med i Allers kvalitets udvalg som med tiden skulle forbedre vores kvalitet, og du har selvfølgelig også været med i nogle af vores mange klubber, og med til endnu flere lystige ture.

For et lille års tid siden lykkes det dig også at komme i klubben "Den røde stopknap" ugen efter at du ifølge rygterne havde givet Mathias skideballe for at tage den. Den klub havde jeg alligevel ikke forventet du blev en del af! Jeg er ikke i den klub... endnu...

Her til sidst vil jeg dog slutte af med en lille historie som fortæller lidt om hvad der driver dig i hverdagen: Du er ærekær og temperamentsfuld. Svenningsen og jeg mødte på aftenhold efter, at I havde haft rengøring på R10. Og som mange gange før har du skiftet fugtevand. Den første vi møder i mandskabsrummet, er dig i et frustreret humør. Tempoet var højt og du skulle nå alt inden kl. 15.

Du kun sagde en ting: *Mumle, mumle der er ikke sket noget ... mumle ... der er ikke sket noget.*

Svenningsen og jeg kiggede spørgende på hinanden og forsøgte

at finde ud af, hvad der var gået galt. Men da du allerede var på vej ud ad døren, fik vi ikke meget ud af det og belært af at man ikke spørger når du er i det humør, lod vi den ligge. Der gik nogle timer, hvor vi holdt øje med alt for at finde ud af hvad der var gået dig sådan på, for vi troede at det kunne få indflydelse på vores tryksag.

Senere på aftenen kommer Svenningsen og fortæller mig, at døren til techno transen var faldet delvist af. Hvilket svagt kunne antydes, for den hang mere end sad på det sidste af 3 mulige hængsler og så støttet op af to lægter.

Vi blev enige om, at der nok har været et eller andet "helt forkert"... Du er meget ærekær, men du må sætte tempoet ned, når det ikke lige går din vej ... mest for din egen skyld!

Jeg håber du har mange år foran dig sammen med familien og hvad du nu finder på, og så ses vi måske til pensionistjulefrokosten senere på året.

Længe leve Hr. Elmholt Eriksen!

"Jeg synes det
var rigtig godt og
underholdende..."
*Henrik Ibsen
bogbinderiet*

Enhver opnået husaftale er et indgreb
i arbejdsgivernes ledelsesret

"Underviserne var gode fortællere og så var
jeg overrasket over hvor meget god kunst der
er på Lo-skolen ... kunne godt tænke mig at
se mere af filmen om arbejderbevægelsen og
storkonflikterne."
Henning Petersson Bogbinderiet.

"Jeg synes det bedste var alt det historiske,
som jeg slet ikke vidste noget om."
Jacob Rasmussen bogbinderlærling.

"Det fangede mig virkelig – det var
spændende og slet ikke tørt som det TR-
kursus jeg engang deltog i. Men jeg var
skuffet over hummersuppen..."
Lars Hviid trykkeriet

**Lo-skolen
Helsingør
17-18.
november 2018**
Undervisere:
**Benedicte
og Olaf
Christensen
(Eks Trykkom-
pagniet)**
Deltagere:
**28 aktive og
engagerede
kolleger**

Foto:
Bo Thorup

Farvel til "Garderhuen"

En engageret og arbejdsom trykker

Kære Jens Det er en underlig dag. Det kan ikke være anderledes. Efter 35 år skal du ikke arbejde her længere. Det er ikke noget du selv har valgt, men omstændighederne og din sygdom bestemte for dig.

35 år er meget lang tid og jeg har kun fulgt dig i halvdelen af tiden. Jeg ved at du oprindelig var typografisk trykker, at du startede på Aller som trykkeriarbejder fordi de søgte "en ædruelig medarbejder". Som du selv nævnte, så søger arbejdsgiverne i dag efter robuste medarbejdere. Dengang kunne man nøjes med at være ædruelig.

Du kunne nu også godt puste dig op, hvis der var noget som ikke passede dig. Dit hår var stort og både det og skægget var helt sort. Derfor fik du tilnavnet Garderhuen. Senere begyndte du forfra og blev litografisk trykker. Du elskede dit fag og gik op i dit arbejde. Jeg husker hvordan du sammen med Jørgen Mouritzen altid hang ud når der skulle skiftes valser og laves større operationer.

Du var også manden med de mange fif til at gøre arbejdsprocesserne smartere. Hvis du og Hanne havde været på loppemarked lørdag formiddag, så havde du også lige fundet en særlig magnet til en tier som kunne forhindre lågen til det gule værk på Rota 2 i at gå op under kørslen og stoppe maskinen. Her fandt du også nogle praktiske kasketter vi kunne bruge når vi lå inde i værkerne så vi ikke fik trykfarve i håret. De var militærgrønne med en rød stjerne i

panden. Men dem var Carsten Kristoffersen ikke så begejstret for selvom det var til en billig penge.

Familien "Aller-ånd"

Din kone Hanne var i mange år ansat i abonnementsafdelingen og på mange måder er i symbolet på familien "Aller-ånd". Når I stod på loppemarked med egen stand kl. 6 om morgenen så gjorde I også reklame for bladet "Antik og Auktion". Men det var den gamle Aller-ånd. Selvom Hanne var den bedste til at fastholde abonnenterne, så nægtede hun at deltage i Pål Thores "Månedens medarbejder" og andre amerikansk inspirerede metoder til at spille de ansatte ud imod hinanden og knokle mere. Det skulle være "Aller-ånd" med gensidig respekt.

Frisk med det digitale

Du har altid været frisk på det nyeste inden for digitale dingener og gadgets. Du kunne undervise os andre i Graficontrol og programmets kringelkroge. Med den mest moderne mobiltelefon fandt du ud af at hente lydbøger og podcast ned før alle os andre. Og så blev der ellers lyttet til

SÅ stoppede festen for Verdensmanden Jens

krimi og gys.

Du ville være med i front, da Rota 10 skulle stilles op ligesom du havde været med de gamle rotationer. Men efter de første år skete der noget. Du gik sammen med en kollega, som begyndte at overlade det meste af arbejdet til dig og som blev mere og mere fjern. Det viste sig at han led af en sygdom. Det vidste ingen af os. Ledelsen så det slet ikke. Du kæmpede alene og en dag brasede det sammen. Du blev sygemeldt med stress og efterhånden, som du kom til hægterne blev det klart, at det var bedre for dig at slippe ansvaret.

Men du har altid været lidt af en arbejdshest. Og nu kastede du dig over rullerne. Der blev sprættet pap op med store bevægelser og lavet klistringer så det stod efter. Sommetider var der ikke plads nok i rullestellet, du havde forberedt ruller i rækker helt ud på lageret. En dejlig

Jens er aldrig kommet sovende til pengene

Jens Rasmussen

håndsrækning ... med mindre altså at planlægningen pludselig lavede om på det hele, så der skulle bruges noget helt andet papir.

Du har altid været glad for god mad og for kage. Der er blevet lavet mad i køkkenet på broen. Du og jeg kørte på hold sammen med Kjeld Kærgaard, også kaldet smørklatten. Han var konstant på kur og gik til diætist, så han måtte ikke spise chokolade for sin kone. Derfor tog han det altid med på arbejde og æskerne skulle jo ikke ligge og flyde. Så vi tømte det hele for at der skulle være lidt til kaffen.

Bastante meninger om retfærdighed

Du har altid været meget engageret i det fagpolitiske. Du har mødt verden med en naturlig selvbevidsthed og tro på din ret ... ikke bare DIN ret men retfærdighed for alle kollegerne. Før du kom på Aller, var du en meget ung tillidsmand og involveret i en større arbejdskonflikt på noget der hed Data-z. Du har bastan-

te meninger og kan godt lade det sive ud mellem sidebenene, når du mener at de unge nye kolleger er for pjattede og mangler både viden, solidaritet og kampvilje.

For et år siden sprang din kranspulsåre, du blev indlagt med udrykning. Det er faktisk noget man normalt dør af, men karakteristisk for dig, kæmpede du dig tilbage til livet, selvom du måtte lappes

sammen på kryds og tværs. Det har været op af bakke.

i sommer mente kommunens jobcenter, at det var på tide, du kom i gang med at arbejde, selvom du hverken måtte løfte noget eller kunne bøje dig ned. Vi blev så enige om, at du kom to timer hver onsdag omkring frokosttid og drak en kop kaffe. Det var rigtig hyggeligt for os andre at få en sludder med dig, og jeg tror du led mest under, at du ikke kunne være til nogen nytte.

Desværre har der bredt sig et underligt menneskesyn, hvor vi kun vurderes efter nytteværdi. Der findes ikke længere mennesker

som er syge, udslidte, forpinte eller bare gamle og trætte. Der findes kun jobparate eller aktiveringsparate. Jeg kunne godt have undt dig en anden og sjovere måde at afslutte dit lange og aktive arbejdsliv. Men vi bestemmer ikke alting selv.

Jeg håber for dig, at du får nogle gode år med Hanne, dine to sønner og børnebørnene. At du kan nyde haven og alle dine blomster og planter, som jeg ved du holder meget af. Du nåede heldigvis at få sat hele kolonihavehuset flot i stand, mens du var frisk. Og I har lejligheden i stiftelsen at falde tilbage på, når det bliver for koldt. Der er tusind gode bøger derude, som du mangler at lytte til og der bliver sikkert snart opfundet en ny spændende gadgets, som kan noget sjovt.

Jeg er glad for at have arbejdet sammen med dig, vi kommer alle til at savne dig men vi ønsker dig alt det bedste.

BT

Der var stort fremmøde til receptionen. En række af de gamle drenge var mødt op ... bl.a. tidligere fællestillidsmand Bent Hansen og tidligere arbejdsleder i trykkeriet i Valby Poul Weidemann

Kasper Myrlund: Med David Bowie på afrulleren

Kasper Myrlund er uddannet Grafisk tekniker på et meget lille værksted Tex Print hvor han hovedsagelig lavede serigrafisk tryk på tøj. Han bor i Nordvest med sin kæreste og katten "Ziggy".

Hotelvejen glippede

– Da jeg var yngre, havde jeg egentlig tænkt mig at gå en hel anden vej. Jeg havde haft arbejde på en cafe ude i Gentofte hvor jeg endte med at være en slags øverste tjener. Og så tænkte jeg at jeg burde få en rigtig uddannelse. Jeg kom ind på Hotel- og restaurationsskolen og ville gerne være hotelreceptionist. Mit engelsk er ikke værst ... men der var mange om buddet og jeg fik aldrig den eftertragtede praktikplads. Så arbejdede jeg med rengøring og på et lager, hvor mine kolleger havde en mere eller mindre lurvet fortid. Tonen var ikke bare hård men til tider ondskabsfuld, så jeg kom i tanke

om at jeg engang i 10. klasse havde været ude og se teknisk skole i Julius Thomsensgade og at det havde været fascinerende. Så søgte jeg derind.

– Jeg elskede skoleopholdene, men desværre må jeg konstatere at det jeg lærte på mit lærested, var meget snævert. Vi var også kun mig og chefen. Nå, men så kom jeg endelig herud til Tåstrup. Først tænkte jeg, at det nok var et sted ligesom på lageret med hård tone, men jeg synes at folk her er

noget mere godmodige. Jeg er endt med at være rigtig glad for at være her. Jeg har også indset at man hele tiden er nødt til at skulle begynde forfra og lære noget nyt. Og det gør egentlig ikke så meget. Jeg ser frem til at få lidt oplæring i det hele og selv kunne tage affære.

Musik og historien bagved

– Min kat er opkaldt efter Ziggy Stardust, et af David Bowies album. Jeg er vild med at lytte til musik. Helst noget af det gamle. Ud over Davis Bowie er jeg også fan af The

Beatles. Men jeg kan også høre reggae eller brasiliansk Bossa nova. Jeg kan bedst lide hvis der er en historie bag musikken og kunstnerne. Så læser jeg om det. Engang drømte jeg om at blive radiovært. Sådant en der spiller særlige album og fortæller alle mulige anekdoter om musikken. På en undergrundsbeat kanal. Men nu nedlægger de P6 og der bliver vist mindre og mindre plads til den slags, slutter Kasper.

BT

